

POLITIEZONE CHARLEROI

INSPECTEUR... EN BLIND!

Inspecteur Stacy Vermeiren is een pionier in de politiezone Charleroi. Na een lange strijd is hij erin geslaagd zijn statuut van politieambtenaar te behouden, ondanks zijn blindheid. Hij heeft nieuwe competenties ontwikkeld en zijn werk is aangepast aan zijn handicap.

CHARLEROI – In december 2005 probeert Stacy Vermeiren om privéredenen een einde te maken aan zijn leven. Hij overleeft maar verliest het zicht en de reukzin. Na een herstelperiode besluit hij weer te gaan werken. Opnieuw aan de slag gaan bij de interventiedienst waar hij voorheen werkte, lijkt onwaarschijnlijk. Meer zelfs: volgens sommigen is de optie om terug te keren naar het operationeel kader niet realistisch. Hij bijt echter door en sluit uiteindelijk terug aan bij de lokale

politie in december 2008, na geschikt te zijn bevonden door de Commissie voor geschiktheid van het personeel van de politiediensten. Sindsdien werkt hij bij de rechedienst van de zone, die hij in allerlei opzichten ondersteunt. Na zich te hebben ingewerkt in zijn nieuwe functie, krijgt hij steeds meer taken toegewezen: “Ik hou me vooral bezig met telefoontaps, transcripties van gefilmde verhoren, ik stel processen-verbaal op en beantwoord de kantschriften”, vertelt hij. Dankzij aangepast computermateriaal kan hij zelfstandig werken. Zijn computer is immers uitgerust met spraaksoftware die hem zegt wat er staat geschreven. Zijn klavier, waarvan de toetsen of toetsencombinaties overeenkomen met snelkoppelingen, bevat tevens een brailleleesregel waarmee hij documenten kan lezen en de spelling van woorden kan controleren, wat niet mogelijk is met spraaksynthese alleen. “Ik heb in het verleden al gewerkt

Tekst Gwendoline Hendrick
Fotografie Petra De Weser

met de programma's en toepassingen die ik nu gebruik en dat heeft me geholpen", aldus Stacy Vermeiren.

Een nieuwe start

De blindheid van Stacy heeft geleid tot een reeks aanpassingen en leerprocessen. "De vzw *Amis des aveugles* heeft me geholpen door me te leren mij uit de slag te trekken. Ik heb er ook het braillealfabet geleerd", vertelt de inspecteur. Vervolgens kreeg hij twee jaar opleiding in Brussel. Hij heeft er cursussen communicatie, informatica, braille en onthaaltechnieken

inspecteur financiert. Bovendien heeft de Brailleliga drie sensibilisatiesessies georganiseerd, bestemd voor zijn collega's. Via simulaties en rollenspelen konden deze laatste, geblinddoekt, ondervinden wat de hindernissen zoal zijn waarop een blinde kan stoten. De inspecteur heeft reeds een lange weg afgelegd, maar hij wil nog verder gaan. Op termijn krijgt hij een *notebook* (draagbare computer) waardoor hij overal kan werken en de onderzoekers op het terrein kan vergezellen. Tot slot zal hij ook een scanner en bijbehorende software ontvangen waarmee hij alle teksten die

gevolgd. Beetje bij beetje heeft hij zijn gehoor ontwikkeld, evenals een bijzondere gevoelszin, het aanvoelen van zijn directe omgeving. "Ik moest ook mijn communicatievermogen verbeteren, want ik ben vaker verplicht om naar de mensen toe te gaan. Maar met de hond erbij merk ik dat de mensen me vaker durven aanspreken." Elsa, zijn hond, is gedurende vele maanden getraind door de vzw en sinds augustus 2007 begeleidt ze hem tijdens alle verplaatsingen, ook binnen het politiekantoor. "Elsa reageert op sleutelwoorden. Ze memoriseert de routes en helpt me de obstakels te vermijden. Mezelf verplaatsen zonder haar zou veel meer tijd in beslag nemen." Stacy Vermeiren kon ook rekenen op de steun van verschillende collega's. Commissaris Jean-Luc Mertens, dienstchef moordzaken, heeft hem met name geholpen met de administratieve procedures bij het Waalse agentschap voor de integratie van personen met een handicap, dat de aankoop van het computermateriaal voor de

niet op zijn pc staan, zal kunnen lezen. Op persoonlijk vlak heeft hij verschillende plannen of uitdagingen zoals voor de tweede keer deelnemen aan de 20 kilometer van Brussel, want sporten is gezond: "Sport heeft me erg geholpen in deze beproeving en tegenwoordig ben ik aangesloten bij een sportvereniging voor blinden en slechtzienden." ■

CALOGS VOOR DE TAPKAMERS

In 2007 heeft de federale politie zes visueel gehandicapte personen aangeworven om telefoontaps te doen. Zo traden twee blinden en vier slechtzienden in dienst bij de Federale gerechtelijke politie (FGP) van Antwerpen, Brussel en Luik. De Belgische politie heeft zich laten inspireren door een gelijkaardig experiment dat sinds 2000 loopt in Nederland. Het doel is de bijzondere auditieve capaciteiten te benutten die sommige blinden of slechtzienden kunnen ontwikkelen. In totaal hebben er zich 55 personen kandidaat gesteld, van wie er zes zijn geselecteerd. Ze hebben eerst een theoretische en praktische opleiding gevolgd gedurende een maand, om daarna hun functies ook werkelijk op te nemen in juni 2007. Deze personen behoren tot het administratief en logistiek kader (CALog) van de federale politie, maar ze zijn bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings (OGP/HPK) om hun taken in de tapkamers te kunnen uitvoeren. De wet op de geïntegreerde politie (WGP) is overigens in die zin aangepast om de personen belast met telefoontaps toe te laten de inhoud van de gesprekken in processen-verbaal op te nemen, en alleen de taken uit te voeren die hen worden opgedragen.